

Jancsik Pál

Tavaszi tánc

Táncol, táncol a réten a szellő.
Suhanva száll az égen a felhő.
Leng és hajlik, rügyet fakaszt az ág.
Lábujjhegyre áll a hóvirág.

Utcán a papiros körbeszalad.
Jókedvűen rikkant a patak.
Tempósan lejt egy tavalyi levél.
Verébsereg ugrál, csivitel.

Forog a hab a folyó tetején.
Szaporán villog üvegen a fény.
Kocsiúton toppantás a pocsolya.
A napsugár kamaszgyerek mosolya.

Miféle tánc ez? — Tavaszi tánc.
Vidám, bolondos, szeles vihánc.
Járja az ég, és járja a föld.
Az inge kék, és szoknyája zöld.

Nők napjára

Úgy vártam már a meleget,
vártalak, március,
hogy bontson puha selymeket
ibolya és cicus.

Hogy simítson arcon a nap,
fogjon karon a szél,
láthassam: ragyog a patak,
és zöldell a levél.

Úgy vártam már a meleget,
mint még soha talán,
hogy végre köszönthesselek
téged, Édesanyám.

Az a rigó...

Az a rigó, az a rigó...
A torkában a kis rugó
megfeszül minden kora reggel,
s mint egy zenélő csodavekker,
füttyül, füttyül, s míg itt heversz,
tiktakol benned is a vers,
hogy élni szép, hogy élni jó.
Az a rigó, az a rigó...

Patak

A patak
fölcsobog
kavicsok,
fű között.
Hús habot,
levelet
vizs vize,
megpörög,
megforog,
tovafut.
Hova fut?
Ungon és
berken át
hírt viszen,
tudja meg
mindenki
ideleinn:
tavasz van,

---

tavas van,
tavasz a
hegyeken!

A bohóc

Ő a bohóc, a vén bohóc.
Süvegén gomb, a haja kóc.
Hadonászik és kiabál,
fékezhetetlen, bős vadóc.
Sziporkáznak a szavai,
akár a meggyújtott kanóc,
és a végén a csattanás:
magasba törő kacagás.
Többnyire orra, füle vagy
bugyogója, cipője nagy,
de mindezeknél még nagyobb
— noha te ezt nem láthatod —
rettenthetetlen, hős szíve,
hiszen ő azért jött ide,
hogy te a baján is derülj,
a tűnő percnek is örülj.
Ám jön egy cudar martalóc,
és sup! — a pofon csattanós.
Pereg a könny, és hull a kóc.
Szegény bohóc, öreg bohóc.

Városi este

Itt egy csillag, ott egy csillag,
amott pedig az újholdnak
fényarlója, ékes kardja,
D betűje csillog-
villog.

Itt egy villany, ott egy villany,
emitt pedig a suhanó
autóknak szemvakító
fényoszlopja illan-
villan.

Itt egy ablak, ott egy ablak,
a lakók a kis szobákban
tévézgetnek, tesznek-vesznek,
beszélgetnek, hallgat-
gatnak.

Itt egy kutya, ott egy kutya
hátsó lábát megemeli:
hogyan járt, hadd tudja meg
mind az egész retye-
rutya.

Itt is este, ott is este.
Ám ha jön a fényes reggel,
víg napocska süt a most még
mélyen alvó gyerme-
kekre.

Müller Katalin illusztrációja

P. Buzogány Árpád

Tavasváró

Kendermagos délelőtt
fázik a cinege,
borzogatja tollait
február hidege.

Süt a nap. „Mikor hoz
mireánk meleget?
Hosszú tél sanyargat,
reszkettünk eleget.”

Dél felé könnyeznek
hatalmas jégcsapok,
délután hófelhők
takarják a napot.

Pille száll, kavarog,
megül az ágakon,
estére jégvirág
borítja ablakom.

Cinege álmait
szélfújta ágakon
hópelyhek lepik be
puhán és vastagon.

Tavaszdó

Március eleje
friss füveket bujtat,
réce-ruca háp-háp!
árokparton kutat.

Lesi már, lesi már
csöpp fűszálak hegyét,
ide kap, oda csíp,
tömködi a begyét.

Tavaszi ébredés

Felhő bolydul,
szellő fordul,
Süni Zsóka
gyomra kordul.

Száraz haraszt
már nem maraszt,
fű hirdeti
rég a tavaszt.

Tavaly őszi fűszálat,
levéltelen, vékony ágat
— derékaljból ha ráragadt —
tüskéből kipiszkálgat.

Langyos napfény bontott
enyhe zöld, friss lombot,
tavaszillat kicsalogat
hangyát, méhet, dongót.

Csodálatos meleg
ez az egész berek!
Hogyha én ezt tudtam volna,
hamarább felkelek.

Miután a gyomra tele,
tudjátok, mi történt vele?
Kifeküdt a fényre,
elnyújtózott végre.

Tüskéinek tetején
fény sugar viháncolt,
buksi fején s orra hegyén
tarka lepke táncolt!

Hat róka hat rétje

Hat réten hat róka,
mindegyik apróka,
otthagyták erdejük,
hogy legyen mezejük,
hatalmas réteket
bejárva lépeget
aprózva dél óta
büszkén a hat róka.

Hat róka sok róka,
járják már dél óta,
járják a réteket,
mind büszkén lépeget —
ugatás riasztja,
erdőig szalasztja,
nem is járt azóta
hat réten hat róka.

Abonyi Mária illusztrációja

Nagyálmos Ildikó

Panna a cukrászdában

Süti, torta — mézesmadzag,
Gyerekeknek való abrak,
Csupa máz és csupa méz,
Ellenállni bűnnehéz.
Mennyi szín és mennyi forma,
Belemártva porcukorba,
Ezerféle zamat, íz,
Cukorfejen cukordísz.
Marcipános bazsarózsa,
Csokiágyon csokimorzsa,
Összefut a nyál a szájban,
Egész héten erre vártam.
Dobol-e a dobostorta?
Ragad-e a mézes csókja?
Arra vagyok csak kíváncsi,
Kinek füttyül Rigó Jancsi?
Kuglóf, kalács, sós pogácsa,
Beletömöm mind a számba,
Sajtos rudat, almás pitét,
Linzertésztát, túrós lepényt.
Szeretném, ha nálunk otthon
Mindez meglenne a polcon,
S nem kellene hóba, fagyba,
Vízbe, sárba, télbe, nyárba,
elmenni a cukrászdába.

Panna utazik

Anyá mikor bepakol,
kicsi szívem zakatol,
lámpalázban ég a testem,
majd kikötünk Budapesten,

---

felülünk a repülőre,
aztán megint le a földre,
valamelyik féltekén,
ki tud jobbat? — kérdem én.
Egyiptomban sokkal másabb,
ott kelünk fel, rögtön másnap,
barnábbak az emberek,
sivatag van, nincs berek.
Azt mondják, hogy itt a tenger.
Vörös, bár én állítom,
ennél kékebbet nem láttam,
akárhogyan számítom,
itthon megint csak becsaptak,
azt mondták, hogy Fekete,
olyan kék volt, hogy az ég is
bátran megirigyelte.
Ki érti a felnőtteket?
mikor mondanak igazat...
de én mindent elkövetek,
hogy magukkal hozzanak.

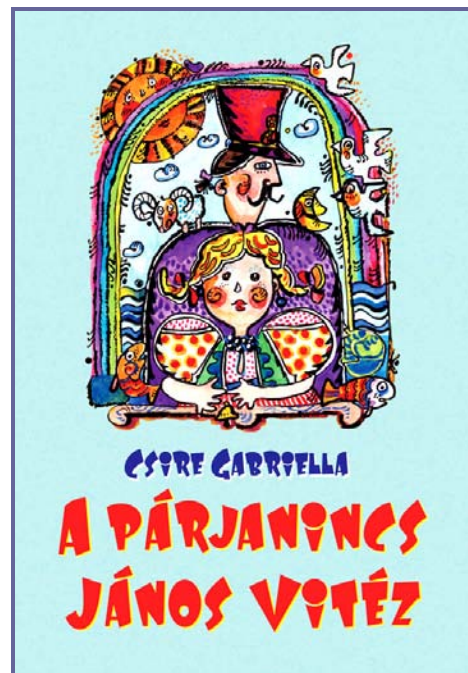
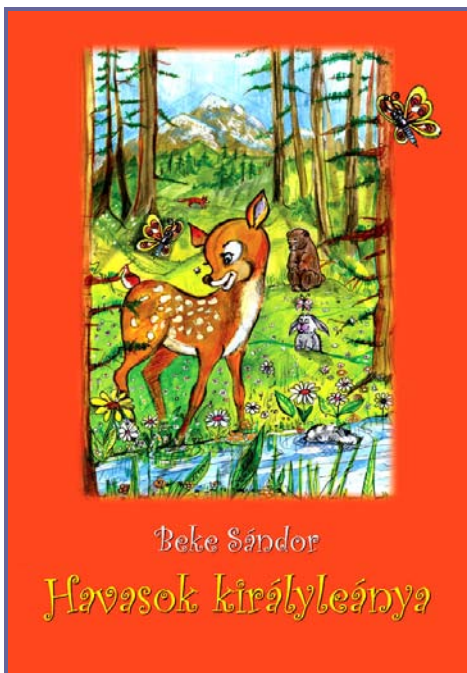
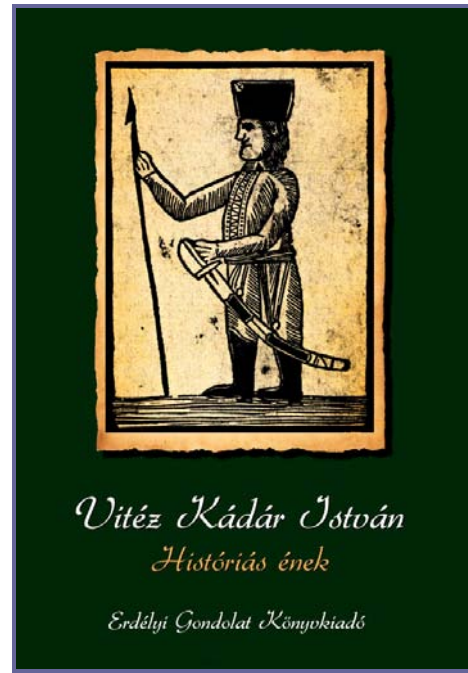
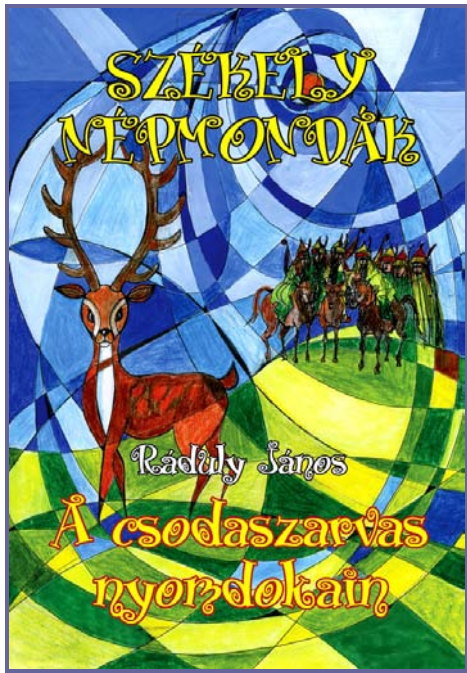

Molnár Krisztina illusztrációja

Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó új kiadványai:

A könyvek megrendelhetők a kiadó honlapján (www.erdelyigondolat.ro) vagy a postacímén:
Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, 535600 Székelyudvarhely, Tamási Áron u. 87.